

«بررسی شاخص های بنیادی توسعه مکانیزاسیون کشاورزی موجود و ارائه گزینه های مناسب» (دکتر علی محمد برقی)،

علم مکانیزاسیون، مبانی، نظریه ها و استانداردهایی را شامل می شود که علاوه بر جنبه نظری دارای کاربردهای مختلفی در توسعه و بهره وری بیشتر تولید کشاورزی است. در این طرح سعی شده است از میان زمینه ها و مقوله های بسیار متعدد و مرتبط با مکانیزاسیون مانند مسایل فنی، مهندسی، اقتصادی، مدیریتی، زراعی و زیست محیطی، شاخص ها و مفاهیمی گزینش شود و سپس به شرح و نحوه اندازه گیری یا محاسبه آنها پرداخته شود.

شاخص ها و مفاهیم مورد مطالعه عبارت بودند از: درجه مکانیزاسیون، سطح مکانیزاسیون، ظرفیت مکانیزاسیون و بازده مکانیزاسیون که هر کدام در وضعیت مکانیزاسیون کم نهاده (اگستانسیو) و مکانیزاسیون پر نهاده (انتانسیو) مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین انواع فناوری ها در مکانیزاسیون شامل: فناوری ابزار دستی، فناوری کشنده های دامی، فناوری نیروی مکانیکی و بالاخره فناوری پیشرفته در کشاورزی دقیق مورد مطالعه واقع شده است.

به منظور توسعه مکانیزاسیون ماشینهای خاک ورزی، ماشینهای کاشت، ماشینهای داشت، ماشینهای برداشت و ماشینهای پس از برداشت در شرایط مختلف کشور که بعضی در وضعیت کم نهاده و برخی دیگر در وضعیت پر نهاده می باشند، کلیه شاخص های فوق الذکر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته شده و الگوها و راه حل های مناسب ارائه شده است.

در پایان سازمان ها و واحدهای دولتی دست اندرکار مکانیزاسیون در کشور مشخص شده و برای آنها راهبردهای توسعه مکانیزاسیون بر مبنای سیاست گذاری کلی در توسعه مکانیزاسیون در برنامه های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت تعریف و تبیین شده است.

در این طرح همچنین گزینه های مناسب توسعه مکانیزاسیون کشاورزی که عبارتند از:

- ۱- تطابق و سازگاری ماشینهای مختلف کشاورزی با شرایط کشاورزی کشور.
 - ۲- کنترل کیفی ساختمان و طرز کار ماشینهای کشاورزی در طول دوره عمر اقتصادی آنها.
 - ۳- آموزش های کاربردی و تعمیراتی برای کاربران و تعمیرکاران ماشینهای کشاورزی
 - ۴- خدمات پشتیبانی شامل لوازم یدکی و تعمیرات به موقع توسط تعمیرگاههای مجاز،
- برای انواع مختلف ماشینهای کشاورزی در شرایط مختلف کشور ارائه گردیده است و بخش خصوصی به عنوان مجری برنامه های کشاورزی و بخش دولتی به عنوان کنترل کننده سیاست های توسعه مکانیزاسیون معرفی شده است.